

PARK 8 ZMYŚŁÓW

PROJEKT REWITALIZACJI TERENU POD ZAPORĄ WRAZ Z
KONCEPCJĄ PARKU SENSORYCZNEGO I OGRODEM
DOŚWIADCZEŃ

STRESZCZENIE

Opracowanie prezentuje całościową koncepcję zagospodarowania terenu, opartą na podstawie analiz, w wyniku konsultacji społecznych, wraz z wnioskami do MPZP.

ZESPÓŁ AUTORSKI:

Mgr inż. arch. kraj. Adriana Baryżewska

Mgr inż. arch. kraj. Jan Kocieniewski

Dr inż. arch., arch. kraj. Miłosz Zieliński

Luty 2018

PARK 8 ZMYŚŁÓW

**PROJEKT REWITALIZACJI TERENU POD ZAPORĄ WRAZ Z KONCEPCJĄ PARKU
SENSORYCZNEGO I OGRODEM DOŚWIADCZEŃ**

Red. Miłosz Zieliński

Zespół autorski:

Mgr inż. arch. kraj. Adriana Baryżewska

Mgr inż. arch. kraj. Jan Kocieniewski

Dr inż. arch., arch. kraj. Miłosz Zieliński

Copyright © Zespół autorski

Kraków, luty 2018.

Spis treści

1.	WPROWADZENIE	4
1.1.	Przedmiot, podstawa, zakres, cel pracy	4
2.	ANALIZA MIEJSCA	5
3.	ANALIZA OPINII SPOŁECZNEJ	6
4.	ANALIZA WIDOKOWA	7
4.1.	CHARAKTERYSTYKA	7
4.2.	CEL	7
4.3.	ZAŁOŻENIA	8
4.4.	MATERIAŁY WYJŚCIOWE	8
4.5.	METODYKA	8
4.6.	WYNIKI	8
5.	WNIOSKI I WYTTCZNE PROJEKTOWE	9
6.	OPIS KONCEPCJI	10
6.1.	Park Ośmiu Zmysłów	10
6.2.	Idea	11
6.3.	ETAPOWANIE	12
6.3.1.	ETAP I	12
6.3.2.	ETAP II	13
6.3.3.	ETAP III	13
6.3.4.	ETAP IV - stan docelowy	14
7.	PROPOZYCJE DO ZMIANY MPZP	15
8.	OGRÓD DOŚWIADCZEŃ – założenia do programu funkcjonalno-użytkowego	16
8.1.	SZCZEGÓŁY ETAPU I	16
8.2.	Mała architektura	19
9.	PODSUMOWANIE	22

Załączniki:

1. Raport z konsultacji społecznych
2. PLANSZE ZBIORCZE (załączniki graficzne):
 - Koncepcja parku w kontekście miasta skala 1:2500
 - Projekt Parku Ośmiu Zmysłów skala 1:1000
 - Etapowanie prac
 - Wizualizacje
 - Mała architektura i dobór gatunków roślin
 - Wytyczne dla Parku Sensorycznego
 - Analiza widokowa
 - Rysunek MPZP wraz z wytycznymi kształtowania zieleni
 - Szczegóły rozwiązań I etapu (Założenia programu funkcjonalno-użytkowego dla Ogrodu Doświadczeń)

1. WPROWADZENIE

1.1. Przedmiot, podstawa, zakres, cel pracy

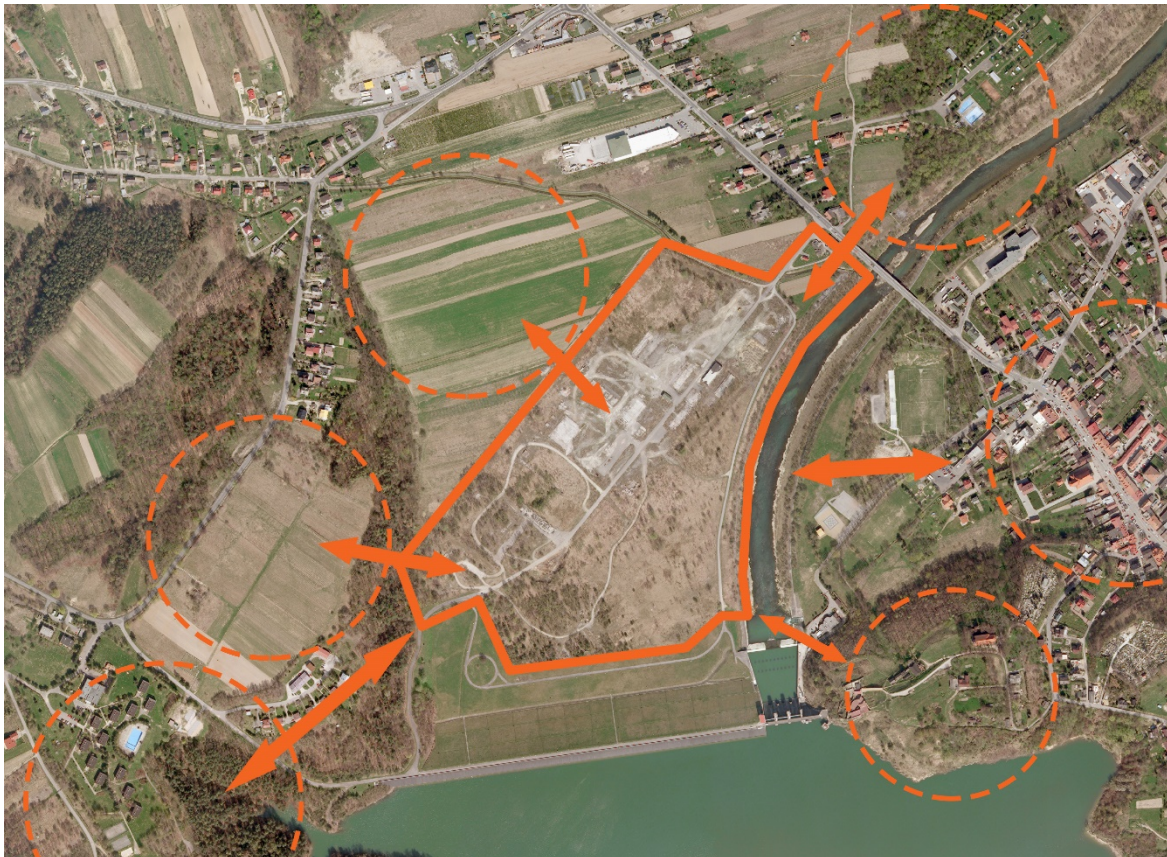
Przedmiotem opracowania jest projekt rewitalizacji terenu o charakterze przemysłowym (dawne zaplecze budowy zapory), zlokalizowanym w mieście Dobczyce, u stóp zapory wodnej, w dolinie rzeki Raby. Zwyczajowa nazwa tego terenu to „Charstek”.

Podstawą pracy jest umowa Nr. RI.272.10.2018.ANMA.

Projekt obejmuje całościową koncepcję programowo-przestrzenną funkcjonowania terenu, wraz z propozycją etapowania prac, programem koniecznych inwestycji dla strategicznego pierwszego etapu, wytycznymi w zakresie kształtowania obsługi transportowej, zieleni itp. Projekt poprzedziły konsultacje społeczne, których wyniki prezentowane są w raporcie podsumowującym załączonym do niniejszej pracy, a które stanowiły kluczowe wytyczne do prac projektowych. Prace te poprzedzono także szczegółowymi analizami potencjału, potrzeb, kontekstu oraz wartości samego terenu jak i jego otoczenia.

Efektom prac jest wniosek do zmiany MPZP, dla którego opracowano także rysunek, wraz ze szkicami uzupełniającymi (przekrój wnętrza drogi oraz zasady kształtowania zieleni). Uchwalenie zmian w MPZP umożliwi realizację projektu w przedstawionej w niniejszym opracowaniu formie.

Terytorialny zakres opracowania mieści się w granicach wskazanych na poniższym rysunku i zajmuje obszar 23,5 ha.

Zakres opracowania wraz z analizowanym otoczeniem. Kluczowe obszary i powiązania.

Głównym celem pracy jest stworzenie programu oraz formy, które pozwolą na optymalne wykorzystanie walorów terenu i przygotowanie oferty usług oraz funkcji potrzebnych i atrakcyjnych dla aktualnych, a także przyszłych mieszkańców Dobczyc oraz turystów.

Celami szczegółowymi są:

- a. Przygotowanie projektu zgodnego ze strategicznymi dokumentami Gminy Dobczyce
- b. Ukierunkowanie na potrzeby społeczne i rozwój aktywnej społeczności lokalnej
- c. Włączenie mieszkańców w projekt i budowanie społecznej odpowiedzialności za miejsce
- d. Ochrona wartości terenu na przyszłość

2. ANALIZA MIEJSCA

Teren opracowania znajduje się w dobrej lokalizacji względem centrum miasta. Jest dostępny zarówno od strony ulicy Mostowej jak i Góry Jałowcowej. Stanowi także dojście piesze i dojazd samochodowy do zapory. Za niewątpliwe walory przestrzenne miejsca należy uznać położenie w dolinie Raby, znakomitą ekspozycję Wzgórza Staromiejskiego z zamkiem, dostępność widokową beskidzkich wzniesień w dalszej perspektywie, bliskość i dostępność zapory. Kolejną zaletą terenu jest fakt, iż cały obszar jest własnością gminy. Aktualnie obszar nie ma zdefiniowanej funkcji. Spontanicznie jest wykorzystywany przez mieszkańców jako teren rekreacji. Brak tu szczególnego zagospodarowania. Dominuje zieleń ruderalna. Ciekawostką są pozostałości obiektów budowlanych i infrastruktury technicznej pozostałych po pierwotnej funkcji terenu jaką było zaplecze budowy dobczyckiej zapory.

Mimo braku zagospodarowania i jasno zdefiniowanej funkcji teren ma silną tożsamość krajobrazową. Jest znakomitym przedpołem widokowym dla Wzgórza Staromiejskiego wraz z dawnym zamkiem. Ten przestrzenny historyczny wyróżnik, do spółki ze współczesną wizytówką miasta w postaci zapory stanowi o odmienności i bardzo mocnej identyfikacji miejsca.

Zamek królewski jest nie tylko współczesny symbol miasta ale także bogata i wartościowa historia. Wystarczy wspomnieć, że na ziemi tej wyrastali Jagiellonowie pobierający nauki od Jana Długosza. W tej historii można, i być może nawet należy poszukiwać inspiracji dla przyszłego rozwoju terenu.

Usytuowanie terenu względem otoczenia jest strategiczne. Kluczowe sąsiednie tereny to:

- Wzgórze Staromiejskie (atrakcja turystyczna) w przyszłości powiązane z przedmiotowym terenem przejściem pieszym przez zaporę (atrakcja turystyczna).
- Góra Jałowcowa będąca zapleczem rekreacyjno-turystycznym
- Centrum miasta z Rynkiem – aktualne „centrum miejskie” z funkcjami administracyjnymi i zabudową małomiasteczkową.
- Teren bezpośrednio na północ, za ul. Mostową i samym mostem rozwija się jako obszar o funkcjach parkowych i sportowych.

Dodatkowo na zachód od obszaru opracowania, powyżej zalesionej skarpy znajduje się teren przewidziany w planach pod zabudowę mieszkaniową. Podobne plany dotyczą bezpośredniego sąsiedztwa od strony północno-zachodniej, gdzie planowana dominująca funkcja to zabudowa mieszkaniowa z możliwością lokalizowania usług. Należy oszacować, że przy maksymalnym zainwestowaniu obu terenów w dopuszczonym zakresie, znajdzie tam miejsce zamieszkania w przybliżeniu od 1000 to 1500 mieszkańców, co stanowi 1/7 – 1/6 liczebności miasta. Mieszkańcy Ci będą musieli mieć zapewnione podstawowe potrzeby w zakresie transportu, dostępu do usług oraz terenów rekreacyjnych.

3. ANALIZA OPINII SPOŁECZNEJ¹

Badanie wykazało zainteresowanie jakim cieszy się zarówno przedmiotowy teren Charstka jak i przyszłość przestrzeni miejskiej (wspólnej) w Dobczycach. Warto docenić zaangażowanie mieszkańców i udziale w konsultacjach.

Mieszkańcy potrafią określić potrzeby i kierunki w jakich powinien zmierzać rozwój terenu, a zaangażowanie mieszkańców stwarza szansę na aktywne włączenie ich na dalszych etapach przygotowywania i realizacji założeń projektowych.

Na podstawie przeprowadzonego badania sformułowano wytyczne dla działań planistyczno-projektowych:

- Rozwój terenu nie może wpłynąć negatywnie na wartości krajobrazowe i widokowe.
- Powyższe wartości powinny stanowić podstawę przyszłych form zagospodarowania terenu.
- Pożądany podstawowy kierunek rozwoju można określić mianem „parkowo-wypoczynkowo-rekreacyjnego”.
- Uzupełnieniem dla wiodącego kierunku powinny być funkcje wspomagające takie jak gastronomia, usługi kulturalne, usługi związane ze sportem i rekreacją itp., ewentualnie niewielki procent usług wysokich technologii.
- Powierzchnie przeznaczone pod zabudowę mieszczącą usługi powinny mieścić się w stosunku 1:8, a same obiekty swoim usytuowaniem oraz gabarytem nie mogą zaburzać skali terenu, oraz powiązań widokowych.
- Na terenie powinno się znaleźć miejsce dla aktywnych grup społecznych - obiekt lub strefa sprzyjająca integracji społecznej i umożliwiającą realizację działań aktywnym obywatelom.
- Teren powinien być oświetlony. (Dopuszcza się pozostawienie stref ciemnych, z uwagi uwarunkowania ekologiczne).
- Na terenie „Charstka” powinno znaleźć się miejsce dla „plaży miejskiej”, o ile nie z bezpośrednim dostępem do brzegu Raby, to przynajmniej z podstawową infrastrukturą ułatwiającą kąpiele słoneczne i dostępem wizualnym do rzeki.
- Podstawowe zagospodarowanie parku powinno zostać uzupełnione urządzeniami sportowymi oraz urządzeniami zabaw dziecięcych o atrakcyjności dla różnych grup wiekowych.

¹ Raport szczegółowy z badań znajduje się w załączniku do niniejszego opracowania.

4. ANALIZA WIDOKOWA

Konsultacje społeczne wykazały, że mieszkańcy cenią sobie walory widokowe oferowane przez teren Charstka. Oczywiście jest, że z przedmiotowego terenu najlepiej eksponowane jest wzgórze staromiejskie z dominantą w postaci zamku, kościołem pw. Jana Chrzciciela oraz zabudowaniami skansenu. Z uwagi na te wartości (dostrzegane i cenione także przez lokalną społeczność), przeprowadzono analizę widokową, której celem było określenie chłonności inwestycyjnej (określenie powierzchni, które można poddać zainwestowaniu przestrzennemu bez straty dla walorów krajobrazowych, w szczególności powiązań widokowych z odległymi elementami krajobrazu).

4.1. CHARAKTERYSTYKA

Teren Charstka to rozległa płaszczyzna widokowa z ogromnym przedpołem widokowym w postaci zalewu w Dobczycach. Mimo tego, że jest on położony o około 30m poniżej płaszczyzny przedpola to i tak eksponuje w sposób atrakcyjny szereg pasm górskie Beskidu Wyspowego. Widok ma tutaj swoją określoną postać, początek i koniec, ponieważ jest on ramowany z lewej strony wzgórzem zamkowym a z prawej Górą Jałowcową.

Należy podkreślić, że z całego terenu będącego przedmiotem badania znakomicie widoczny jest zamek królewski. Stanowi on lokalną dominantę i najmocniejszy kulturowy element tożsamości krajobrazowej miejsca. Do naturalnych elementów tożsamości krajobrazowej należy zaliczyć także położenie w korycie Rzeki Raby, oraz sąsiedztwo Beskidów, wizualnie dostępnych z przedmiotowego terenu.

Kolejną dominantą, szczególnie w znaczeniu kulturowym jest budowla przepustu tamy, wraz z wieżą. (Z uwagi na siłę oddziaływania, masę i wyrazistość bryły można ją zakwalifikować jako subdominantę, a widoku z bliskiej odległości nawet jako dominantę). Jednak w porównaniu z zamkiem królewskim należy ją ocenić jako mniej wartościową i dysharmonijną, chociaż najprawdopodobniej to właśnie dzięki tamie na terenie Charstka udało się zachować tak unikatowe ujęcie Beskidów. Jest też niewątpliwym wyróżnikiem miejsca i prawdziwą atrakcją turystyczną.

Unikalną wartością jest prosta, horyzontalna linia występująca na pierwszym planie w widoku z terenu Charstka w stronę Beskidów – jest nią wał zapory. Ten rzadko spotykany element podkreśla kształt łagodnych zboczy Beskidów.

Obecność tej budowli inżynierskiej gwarantuje, w zasadzie, w 100% zachowanie przedpola dla widoku. Inwestycja w obudowę infrastrukturalną tego widoku (urządzenia wspomagające używanie widoku takie jak zieleń komponowana, wyposażenie parkowe) jest pewną inwestycją i mało prawdopodobne by jej założenia się zdewaluowały.

Warto również wspomnieć że oba kościoły w Dobczycach potencjalnie są widoczne z całego terenu Charstka. Słowo potencjalnie w tym kontekście oznacza pominięcie elementów pokrycia terenu, tj. zabudowy i zieleni wysokiej.

4.2. CEL

Celem analizy jest określenie zasad kształtowania zabudowy, układu zieleni oraz komunikacji w kontekście potencjalnych właściwości widokowych terenu. Syntezę dociekań podano w formie wytycznych strefowych i przedstawiono jako propozycję zmian do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Powodem badania właściwości potencjalnych, to znaczy bez uwzględnienia elementów pokrycia terenu (w szczególności zieleni wysokiej) jest fakt, iż elementy pokrycia w bliższej lub dalszej perspektywie czasu mogą podlegać przekształceniom, natomiast lokalizacja badanego miejsca oraz sąsiedztwo gór widocznych z terenu najprawdopodobniej nigdy nie ulegną zmianie.

4.3. ZAŁOŻENIA

W trakcie badania skupiono się nad badaniem powiązań widokowych pasm Beskidu. Oprócz tego, że teren Chrastka jest płaszczyzną widokową, to jest również wnętrzem architektoniczno-krajobrazowym w dolinie Raby, które posiada wyraźne granice(ściany) i są nimi od wschodu Góra Jałowcowa od zachodu wzgórze zamkowe, a pomiędzy nimi rozciąga się widok, którego głównym tematem jest pasmo Lubomira z Kamiennikiem. Analiza pomija badanie powiązań widokowych z zamkiem i starą zabudową Dobczycy ponieważ potencjalnie widok ww. elementów jest powszechnie dostępny na analizowanym terenie i należy go traktować jako wartość niezmienną.

4.4. MATERIAŁY WYJŚCIOWE

Do przeprowadzenia analizy posłużono się materiałami przekazanymi przez Gminę Miejską Dobczyce. Podstawowym materiałem analitycznym jest cyfrowy model terenu w postaci chmury punktów (LIDAR). Dodatkowo prace wspomagane były przez użycie takich materiałów jak aktualny MPZP dla Dobczycy, mapa zasadnicza, mapa orto-fotograficzna oraz obserwacje *in situ* wraz z inwentaryzacją fotograficzną sporządzoną w terenie.

4.5. METODYKA

W trakcie badania posłużono się metodą śledzenia promienia światła (ang. *Raytracing*). Polega ona na tym, że w wirtualnej przestrzeni „ciemnego” modelu terenu umieszcza się źródło światła punktowego. Lokalizacją punktu świetlnego jest charakterystyczny element krajobrazu na którym skupia się badanie, (w przedmiotowym przypadku jest to szczyt góry). Światło oświetla wszystkie płaszczyzny modelu terenu, z których widoczna jest góra. (Oznacza to, że góra widoczna jest z każdego oświetlonego miejsca). Wynik takiej symulacji można utrwalić poprzez ustawienie kamery ortogonalnej (dostępnej w danej aplikacji do grafiki trójwymiarowej w tym przypadku Blender v2.78) w widoku pionowym, z góry na części siatki cyfrowego modelu terenu obrazującej fragment analizowanego terenu. Wygenerowanie renderingu tak ustawionej „sceny” przedstawia wynik badania w postaci mapy analizowanego terenu. Dodatkowo, mapy wynikowe poszczególnych miejsc można na siebie nakładać poszukując np. miejsc „elitarnych” czyli udostępniających widok na wszystkie trzy szczyty.

Podczas analizy wyżej opisaną symulację przeprowadzono dla trzech głównych szczytów widocznych z terenu: Ciecierz, Grodzisko oraz góry Lubomir z Kamiennikiem.

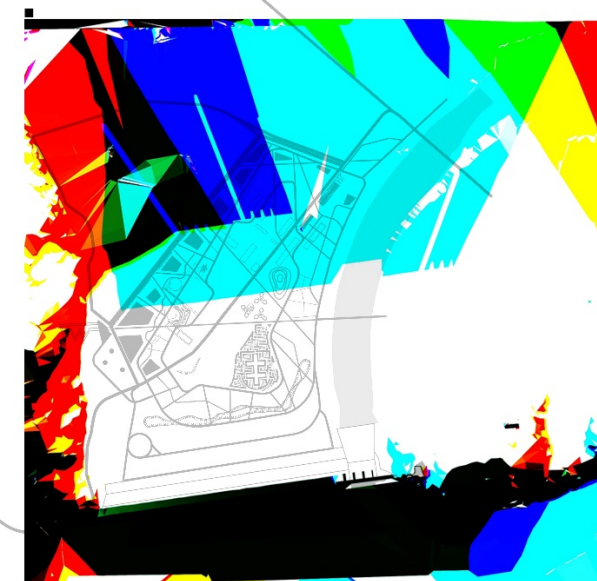
4.6. WYNIKI

Wyniki badania przedstawiono w postaci mapowej zasadniczo w dwóch ujęciach jakościowym i ilościowym.

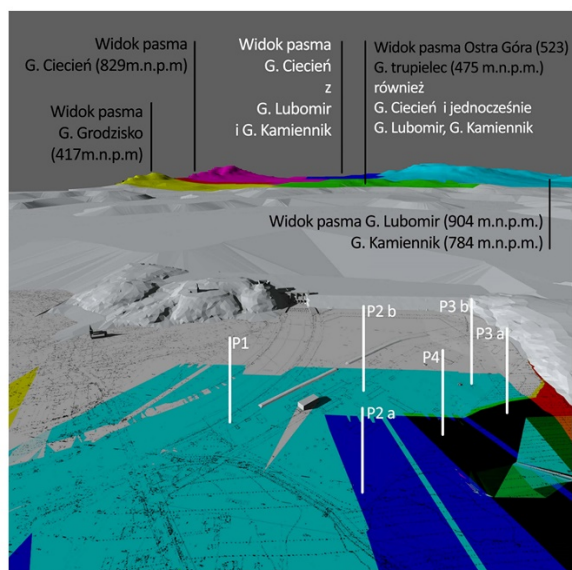
W ujęciu jakościowym obraz mapy cienia pochodzący z trzech głównych pasm górskich połączono na jednym obrazie wykorzystując trykanałowy obraz RGB (ang. Red, Green, Blue). Taki obraz dostarcza szczegółowej informacji na temat dynamiki widoku, w zależności od położenia obserwatora na płaszczyźnie widokowej. Dokładnie widzimy, w których miejscach nie widać żadnej z gór – taką sytuację reprezentuje kolor biały. Miejsca, w których mamy szansę dostrzec wszystkie trzy pasma reprezentuje kolor czarny. Można również prześledzić pozostałe warianty wynikające z ekspozycji tylko jednego pasma lub którejs z trzech par.

W ujęciu ilościowym wyniki zaprezentowano w formie waloryzacji stref widoku. Najmniejsza wartość określa obszar z których widać jedynie wzgórze zamkowe a największa wartość oznacza miejsca z których widać zarówno zamek królewski jak i trzy pasma gór. Jest to bardziej klarowne przedstawienie jednak nie daje informacji co do konkretnych pasm.

ANALIZA WIDOKOWA
MAPA ZBIORCZA EKSPOZYCJI POTENCJALNEJ

RYSunek PREZENTACYJNY - LEGENDA

1. Mapa wynikowa zbiorcza.
Ekspozycja potencjalna na
pasma Beskidów.

2. Rysunek prezentacyjny.
Legenda

3. Mapa syntetyczna
przedstawiająca wynik analizy w
ujęciu ilościowym –
najjaśniejszy odcień określa
dostępność widoku jedynie na
Wzgórze Staromiejskie.
Najintensywniejszy odcień
określa widok na zarówno
wzgórze jak i trzy pasma gór.

5. WNIOSKI I WYTYCZNE PROJEKTOWE

W wyniku przeprowadzonych analiz, oraz po konsultacjach z mieszkańcami i administracją samorządową określono następujące kierunki dla zagospodarowania terenu Charstka.

- rozwój terenu w oparciu o istniejące wartości kulturowe, przyrodnicze i krajobrazowe
- kreacja miejsca w oparciu o potencjał mieszkańców oraz wspomaganie integracji społecznej
- rozwój funkcji wypoczynkowo-rekreacyjno-turystycznych z usługami uzupełniającymi
- etapowanie prac, rozpoczynając od „kolonizacji parku” czyli pokrycia większości jego terenu elementami zagospodarowania łatwymi do wprowadzenia
- realizacja poszczególnych zadań przy współudziale mieszkańców, inwestorów oraz władz lokalnych
- teren powinien pełnić funkcje uzupełniające w stosunku do funkcji już istniejących w terenach sąsiednich
- KIERUNEK WIODĄCY – PARK WYPOCZYNKOWO-REKREACYJNY

Wybór parku wypoczynkowo-rekreacyjnego jako kierunku wiodącego podyktowane jest, poza wyraźnym wskazaniem przez mieszkańców, także najbardziej uniwersalnym charakterem. Sugeruje to także analiza kluczowych terenów sąsiednich, a w szczególności ich funkcji, dla których kierunek parkowo-wypoczynkowy jest znakomitym uzupełnieniem.

To pojemne określenie – „wypoczynkowo-rekreacyjny” – pozwala zaspokoić wszystkie potrzeby, a w razie zmiany zapotrzebowania, pozwala płynnie przechylić ciężar rozwoju w żądanym kierunku np. sportowym, turystycznym lub edukacyjnym.

6. OPIS KONCEPCJI

Koncepcja będąca odpowiedzią na zdefiniowane potrzeby oraz zarysowana powyższymi kierunkami bardzo silnie powiązana jest także z wizją Gminy Dobczyce zapisaną w Strategii Rozwoju. Zgodnie z nią „Gmina Dobczyce zapewnia wysoką jakość życia mieszkańcom, jest atrakcyjną dla przedsiębiorców i turystów, rozwijającą się w oparciu o **posiadane zasoby i potencjał**”. Realizacja niniejszego projektu bardzo dobrze wpisuje się także w zdefiniowaną w ww. dokumencie misję, którą jest: „Prowadzenie aktywnej polityki prorozwojowej, mającej na celu pełne **wykorzystanie posiadanych zasobów i potencjału** w procesie rozwoju; wdrożenie kompleksowych i komplementarnych działań zmierzających do **podniesienia atrakcyjności gminy dla mieszkańców, przedsiębiorców, odwiedzających**”.

Zestawienie **celów** strategicznych gminy z proponowanymi **metodami** ich osiągnięcia w postaci realizowanych w koncepcie założeń projektowych:

CELE STRATEGICZNE

Wzmacnianie aktywności lokalnej społeczności i integracji mieszkańców, zapobieganie negatywnym zjawiskom społecznym.

Podniesienie jakości życia mieszkańców oraz poprawa atrakcyjności inwestycyjnej i turystycznej gminy przez rozwój infrastruktury.

Zwiększenie funkcjonalności przestrzeni publicznej oraz ochrona i wykorzystanie posiadanych walorów przyrodniczo krajobrazowych i zasobów dziedzictwa kulturowego w procesie rozwoju.

METODY

Zastosowanie w parku pętli która sprzyja:

1. INTEGRACJI SPOŁECZNEJ (Zasada funkcjonalnej mozaiki)
2. REALIZACJI CELÓW I ZAMIERZEŃ AKTYWNYCH MIESZKAŃCÓW
3. INKUBACJI INICJATYW SPOŁECZNYCH
4. INTERAKCJI MIĘDZY GRUPAMI SPOŁECZNYMI

URZĄDZENIE PRZESTRZENI O CHARAKTERZE OTWARTYM, KOMPLEMENTARNEJ WZGLĘDEM INSTNIEJĄCYCH FUNKCJI ZE SZCZEGÓLNYM WYKORZYSTANIEM WARTOŚCI MIEJSCA. Spodziewamy się nowych funkcji z dogodnym dostępem i zachęcającą, atrakcyjną ofertą rekreacyjną

ZACHOWANIE I ZABEZPIECZENIE CHARAKTERYSTYCZNYCH WIDOKÓW - TWORZENIE MIEJSCA UMOCOWANEGO NA FUNDAMENCIE RODZIMEGO KRAJOBRAZU. Spodziewamy się, że zaproponowane rozwiązanie podniesie znacząco tożsamość krajobrazową miejsca, jak i standard przestrzeni publicznych, co będzie motorem rozwoju terenów.

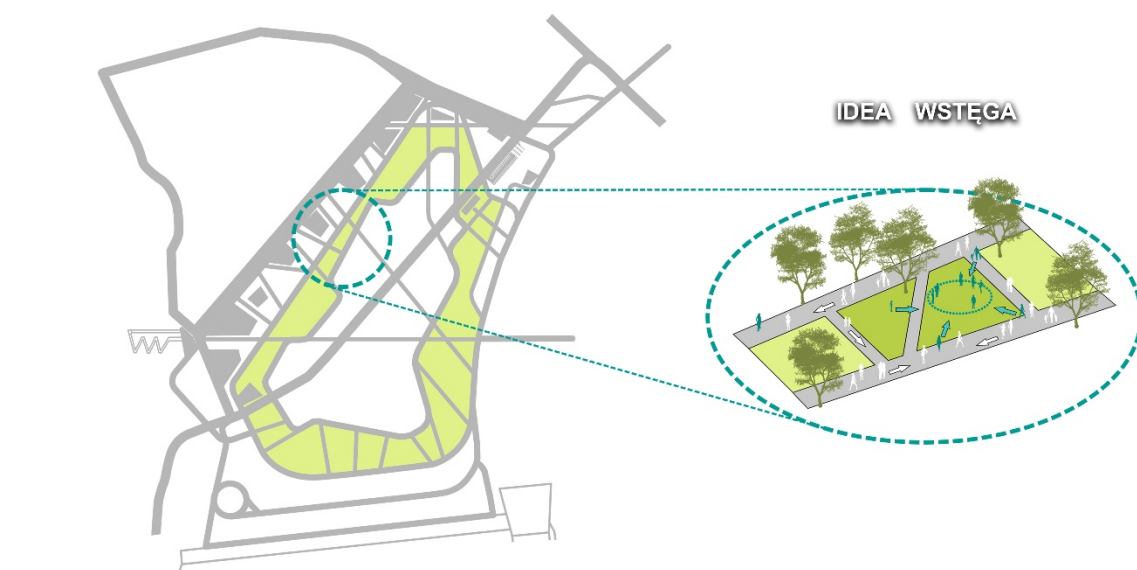
6.1. Park Ośmiu Zmysłów

Pod tą intrygująco brzmiącą nazwą mieści się przestrzeń kształtowana na zasadach projektowania architektoniczno-krajobrazowego, z poszanowaniem wartości widokowych, przyrodniczych i w trosce o potrzeby społeczne. Całość terenu została potraktowana jako 23,5 hektarowy park, w którym możliwe jest zmysłowe doświadczanie przeróżnych atrakcji ale w sposób nienachalny. Ideową kanwą dla parku stały się tradycyjnie pojmowane zmysły tj.: wzrok, słuch, zapach, dotyk, węch oraz zaproponowane zmysły równowagi i orientacji w przestrzeni, siły fizycznej oraz „zmysł oszukany”.

Każdy z powyższych zmysłów daje pretekst do konkretnego zagospodarowania przestrzeni, która pozwoli doświadczać i przeżywać tematyczne atrakcje. I tak, dla zmysłu wzroku przygotowano konkretne widoki, lub możliwość sprawdzenia jak w przestrzeni odczuwamy konkretne barwy. Zmysł słuchu nakarmimy dzięki naturalnym elementom takim jak szum wody czy śpiew ptaków. Węch wyostrymy dzięki specjalnemu doborowi wonnych roślin. Dla dotyku przygotowano wiele atrakcji m.in. różne faktury naturalnych materiałów, czy również dobór roślinny. Równowagę można szkolić dzięki specjalnym urządzeniom terenowym, podobnie jak sprawności i tężyznę fizyczną. Doznania smakowe zapewnią lokalni przedsiębiorcy lokalizujący tu swoje biznesy związane z gastronomią, a także organizowane tu festyny i targi żywności.

6.2. Idea

Park w swojej finalnej formie funkcjonuje jako zorganizowana wewnątrz obwodowej „pętli” (podczas spotkań konsultacyjnych padło określenie, „obwarzanek”) przestrzeń swobodnej kompozycji zieleni, służącej jako teren rekreacji i różnych lokalnych wydarzeń. Pętla to biegnące równoległe aleje o szerokości 5 m. W swoim biegu aleje oddalają się i przybliżają od siebie, dopasowując do lokalnych warunków. Aleje opasują cały park i stanowią rodzaj głównego „deptaka”, przestrzeni spacerowej udostępniającej cały teren parku. Na nie nanizane są kolejne atrakcje w postaci konkretnych urządzeń sensorycznych parku, elementów ogrodu doświadczeń lub miejsc, do których współtworzenia mogą być zaproszone organizacje pozarządowe, grupy aktywnych mieszkańców lub szkoły. Odbywające się tam wydarzenia mogą być atrakcją dla innych użytkowników parku i mają wspomagać integrację społeczną.

Schemat ideowy prezentujący zasadę funkcjonowania parku. Wstęga to dwie aleje pomiędzy, którymi znajdują się „wolne” przestrzenie dedykowane organizacjom pozarządowym i aktywnym mieszkańcom chcącym realizować tu swoje cele. Jest to sposób na niską kosztową organizację przestrzeni parku, tworzenie poczucia tożsamości z miejscem i odpowiedzialności za wspólną przestrzeń oraz pobudzania integracji społecznej.

Realizacja parku została przewidziana jako proces podzielony na etapy, gdzie kluczową rolę przypisano etapowi pierwszemu.

6.3. ETAPOWANIE

6.3.1. ETAP I

Jego celem jest „kolonizacja parku” czyli udostępnienie całego terenu jako przestrzeni o charakterze rekreacyjnym z podstawowymi urządzeniami oraz usługami koniecznymi do wzbudzania w mieszkańcach świadomości terenu, jego potencjału i zaproszenia mieszkańców, inwestorów i wszystkich zainteresowanych do współpracy przy powstawaniu parku.

Pierwszy etap z założenia bazuje na istniejących elementach, ich ewentualnej adaptacji, podniesieniu jakości, lub dodaniu koniecznych nowych elementów. Obsługa parkingowa terenu zorganizowana została w dotychczasowym miejscu. Zorganizowano tam trzy stanowiska dla autokarów oraz 45 miejsc postojowych dla samochodów osobowych. Pięć z nich wymiennych jest na miejsca postojowe dla kamperów.

Na pierwszy etap składa się także adaptacja istniejącej wiaty na cele zaplecza obsługi podróżnych odwiedzających park. Budynek ten mieści w sobie sanitariaty, natryski (będące uzupełnieniem plaży), ogólnodostępne zamykane szafki do przechowywania ubrań lub sprzętów sportowych, ogrodniczych etc. Znajduje się tu także sala wielofunkcyjna, gotowa do organizacji prelekcji, lekcji poza szkołą, lub innych spotkań. Istotną usługą pawilonu jest gastronomia. Obiekt liczy ok 500m². Wzbogacenie oferty miasta w tę usługę jest konieczne, szczególnie w kontekście „kolonizacji parku”. Kolejnym elementem spajającym całość parku jest pierwsza, zewnętrzna pętla, okalająca cały teren. Na tym etapie korzystająca z przebiegu drogi równoległej do koryta Raby, a w nowych przebiegach uformowana z nawierzchni mineralnej przepuszczalnej.

Wzdłuż tej swoistej pętli, zlokalizowano urządzenia parku doświadczeń, oraz specjalne strefy przeznaczone do swobodnego zagospodarowania przez organizacje społeczne. Wysycenie pętli zewnętrznej atrakcjami ma na ożywienie parku na całej jego powierzchni i uruchomić go w sensie użytkowym. Równomierne pokrycie parku ma za zadanie wysycić go programem niezbędnym do uruchomienia obszaru całego parku.

Niebagatelnym elementem pierwszego etapu jest także plaża. Czyli przestrzeń z możliwością rozłożenia koca, leżaków, z plenerowymi natryskami itp. Strefa ta jest zorganizowana na poziomie drogi. W części międzywala przewidziano zagospodarowanie ekstensywne, pozwalające na swobodę migracji zwierząt oraz będące bez znaczenia dla przepływu wody w kanale spustowym zapory. Więcej szczegółów dotyczących zasadniczego etapu pierwszego znajduje się na planszy nr 9 i w rozdziale 7.

ETAP I

6.3.2. ETAP II

Drugi etap przewiduje uzupełnienie pętli o drugą (wewnętrzną) ścieżkę/aleję, która kompozycyjnie oraz funkcjonalnie dopełni pętlę wokół parku. Strefy pomiędzy ścieżkami/alejami dalej organizowane są przez organizacje społeczne i aktywnych mieszkańców. W parku pojawiają się także kolejne urządzenia sensoryczne. Dodatkowo na obrzeżu terenu, wzdłuż nowej ulicy powstają pierwsze pawilony usługowe z dedykowanymi im miejscami postojowymi. Park staje się także lepiej skomunikowany wewnętrznie – pojawiają się połączenia diagonalne pozwalające na lepszą komunikację pieszo-rowerową w granicach parku ale także czyniące z parku istotną alternatywę komunikacyjną w skali miasta, udostępniając równoległe rozwijające się tereny mieszkaniowe na północy oraz północnym zachodzie, zwłaszcza w kontekście planowanej na dalszym etapie inwestycji w postaci kładki nad Rabą.

ETAP II

6.3.3. ETAP III

Etap trzeci to dalsze inwestycje z zakresu pawilonów usługowych (ich parametry urbanistyczne określa MPZP), kolejne połączenia diagonalami usprawniającymi transport pieszo-rowerowy oraz strategiczna w kontekście funkcjonowania terenu w strukturze miasta inwestycja czyli kładka pieszo-rowerowa. Warstwę atrakcji parkowych uzupełnią dwie inwestycje. Pierwsza z nich to górka saneczkowo-widokowa, oraz powstające równoległe podłużne obniżenie terenu (grunt pozyskany na cele usypiania góry), o wilgotnym siedlisku będące niszą ekologiczną dla płazów i specyficznej roślinności. To inwestycja proekologiczna, wzmacniająca bioróżnorodność, siedlisko pomostowe ale także znakomita okazja dla prowadzenia edukacji poprzez przeprowadzenie tamtędy ścieżki dydaktycznej.

ETAP III

6.3.4. ETAP IV - stan docelowy

Stan docelowy obejmuje cały park z funkcjonującą pętlą (z pełnym wyposażeniem przestrzeni między ścieżkami/alejami), wszystkimi urządzeniami sensorycznymi, rekreacyjnymi, sportowymi oraz programem usług wspomagających. Park dostępny jest od strony mostu: wjazd samochodowy i wejście piesze ulicą Budowlanych, przejście piesze i przejazd rowerowy pod mostem; od strony Rynku dogodne dojście stanowi kładka; atrakcją turystyczną jest zejście spod zamku, poprzez kładkę na zaporę i wejście na teren Charstka od strony Góry Jałowcowej, oraz pieszym zejściem zaproponowanym na skarpie (za nią zlokalizowane będzie w przyszłości osiedle mieszkaniowe). Na całej długości nowej ulicy granicznej dla opracowywanego terenu i terenu zabudowy mieszkaniowej na północnym-zachodzie przewidziano miejsca parkingowe i możliwość infiltracji parku.

Wspomagającą strefą dla parku jest zlokalizowana wzdłuż w/w drogi strefa zabudowy usługowej, z możliwością wprowadzenia funkcji mieszkaniowych (przy zachowaniu warunków zapisanych w MPZP m.in. zachowaniu kondygnacji parterowych jako usługowych). Usługi, szczególnie społecznie pożyteczne takie jak np. szkoła muzyczna, różnego rodzaju kluby, lokale gastronomiczne, usługi medyczne itp. są dobrym magnesem, a ich lokalizacja przy parku ma dodatkowe znaczenie. Przy okazji korzystania z jednej funkcji, można skorzystać z drugiej. Wytworzy się tutaj efekt synergii i wspomagania funkcji. (etapowanie ilustruje plansza nr. 3)

Proces tworzenia parku zakłada działania mające na celu budowę społecznej więzi z miejscem, a przy okazji jego ochronę. Przewidziano w projekcie specjalnie wyselekcjonowane miejsca, w których można sadzić wysokie, okazałe drzewa w postaci solterów (samotników) eksponowanych na tle rozległej łąki. W projekcie zaproponowano sadzenie drzew poświęconych zasłużonym osobom. (W nawiązaniu do zamku jagiellońskiego mogłyby to być np. drzewa ośmiu władców z dynastii Jagiellonów, a sadzenie drzew stałoby się okazją do zorganizowania lokalnego święta. Pamiętajmy, że na zamku Jan Długosz uczył królewskie dzieci.) Proponujemy zapoczątkowanie nowej lokalnej tradycji, czegoś w rodzaju wspólnego święta mieszkańców Dobczyc, a sadzenie takiego drzewa dedykowanego imieniu zasłużonej postaci jest świetnym pretekstem. Inną zaletą takiego rozwiązania jest ochrona terenów przed niechcianymi inwestycjami, które z jakichś przyczyn mogłyby być forsowane (zwłaszcza przy wzrastającej atrakcyjności terenu). W załącznikach graficznych (plansza nr 4) przedstawiono przykładowy dobór gatunkowy dla soliterów, a także roślinność przyjazną ptakom jak i gatunki atrakcyjne z uwagi na zapach jak i kolor, fakturę itp.

Funkcjonalnym uzupełnieniem jest przewidziana zabudowa kubaturowa, która pozwoli na lokowanie społecznie istotnych usług wspomagających funkcje rekreacyjne parku. Obiekty kubaturowe o skali dopasowanej do całości wnętrza architektoniczno-krajobrazowego swoją formą mają wzmacniać funkcje społeczno-wspólnotowe. Zastosowanie w ukształtowaniu pawilonów i budynków podcieni i zadaszeń w założeniu podniesie walor użytkowy parku dając możliwość do organizowania tam różnego rodzaju usług. Najprostszą z nich jest zapewnienie osłony przed niekorzystnymi warunkami pogodowymi. W powiązaniu z obligatoryjnie lokowanymi tam lokalami usługowymi w parterach (aktywnymi ścianami) są one także znakomitą okazją do organizacji m.in. usług gastronomicznych.

ETAP IV - STAN DOCELOWY

Obsługa parkingowa: 94 stanowiska wzdłuż północnej granicy terenu, 121 wzdłuż północno-zachodniej, oraz 38 przy adaptowanym pawilonie obsługi.

7. PROPOZYCJE DO ZMIANY MPZP

Na planszy 8. zaprezentowano propozycję rysunku MPZP, zgodnie z którym możliwe będzie zrealizowanie przedstawionej koncepcji w pełnej formie.

Dla obszaru określono podstawowe tereny:

ZP1 – Tereny zieleni parkowej

Dla których dopuszcza się adaptację istniejących obiektów infrastruktury przemysłowej, pozostałości budowli technicznych na cele parku doświadczeń, urządzeń sensorycznych, urządzeń sportowych, rekreacyjnych i placów zabaw oraz budowy pawilonów obsługujących park: recepcja i obsługa turystów, gastronomia, wypożyczalnie sprzętu sportowego itp.

Dopuszcza się lokalizację plaży, wiat o ile nie wchodzi w zakres strefy komponowanego widoku pasa gór Lubomir i Kamiennik.

ZP2 – Tereny zieleni parkowej

Urządzenia parkowe związane z programem parku: mostki, pomosty, maszty, mała architektura.

ZE – Tereny zieleni o szczególnym znaczeniu ekologicznym

Obszar ten stanowi fragment ważnego korytarza ekologicznego. Należy zadbać o jego ciągłość na odcinku przedmiotowego terenu.

W zakresie linii rozgraniczających dopuszcza się lokalizację elementów małej architektury, urządzeń parkowych nieutrudniających migracji zwierząt oraz nienaruszających przepisów odrębnych dotyczących warunków technicznych budowli hydrotechnicznych.

Dopuszcza się budowę dróg koniecznych do obsługi parku oraz obiektów inżynierskich zgodnie z przepisami odrębnymi, z obowiązkowym zastosowaniem dodatkowych urządzeń umożliwiających migrację zwierząt.

Dopuszcza się lokalizowanie przyczółków mostów lub kładek pieszo-rowerowych.

Dopuszcza się lokalizację plaży z użyciem komponentów środowiskowych (podłoże mineralne i skład gatunkowy) zgodnych z lokalnym siedliskiem.

U/M – Tereny usług

Podstawowym przeznaczeniem są usługi, w szczególności społecznie pożądane takie jak szkoła muzyczna, usługi medyczne, obiekty administracji, gastronomia, usługi hotelarskie itp. Dopuszcza się lokalizację obiektów mieszkaniowych, zamieszkania zbiorowego z zachowaniem warunku parterów usługowych.

Dla obiektów kubaturowych określono maksymalną wysokość równą 16 m n.p.t. Określono także nieprzekraczalne linie zabudowy dla kondygnacji parterowych oraz nieprzekraczalne linie zabudowy dla części budynków położonych powyżej kondygnacji parterowej co może zapewnić wytworzenie się podcieni. Na całym terenie dopuszcza się lokalizowanie podziemnych kubatur w liniach rozgraniczających.

Powierzchnia terenu określona tym sposobem zagospodarowania (U/M) wynosi ok 30 000 m² co stanowi ok. 13 % całości terenu. Maksymalna powierzchnia usługowa możliwa do uzyskania na poziomie terenu (partery usługowe) wynosi ok. 8000 m² (3% powierzchni całości) a maksymalna powierzchnia usługowa wyznaczona liniami zabudowy (partery + kondygnacje nadziemne) wynosi 30 000 m².

Teren U/M jest granicą parku i terenów mieszkaniowych. Pełni rolę filtra, który łączy się liniowy charakter usług (zarówno w kondygnacji podziemnej jak i na poziomie terenu w ramach ogólnodostępnego pasażu) z przecinającymi go powiązaniem widokowymi. Powiązania te oznaczone

na rysunku planu jako osie widokowe w kierunku Zamku mogą w przyszłości stać się kanwą kształtowania wartościowej tkanki urbanistycznej pobliskiego osiedla domów jednorodzinnych. Zaleca się przeznaczenie 60% terenu U/M znajdującego się poza liniami nieprzekraczalnej zabudowy do przeznaczenia jako zielone stropodachy z możliwością lokalizowania doświetleni kondygnacji podziemnych. Wysokość konstrukcji podziemnych nie powinna przekraczać 1m n.p.t. Dopuszcza się lokalizację miejsc postojowych ustawionych prostopadle do KDL w bezpośrednim sąsiedztwie linii rozgraniczających U/M i KDL.

UP – Tereny zieleni parkowej o charakterze leśnym

Podstawowe przeznaczenie terenu to park o charakterze leśnym z zakazem lokalizowania usług uciążliwych akustycznie.

Dopuszcza się lokalizację funkcji administracyjnej oraz obsługi komunikacji (transport kolejką linową).

Istotnymi zapisami planu są zasady kształtowania zieleni określone strefami zgodnie z rysunkami na planszy nr. 8.

8. OGRÓD DOŚWIADCZEŃ – założenia do programu funkcjonalno-użytkowego

8.1. SZCZEGÓŁY ETAPU I

Wykaz urządzeń parkowych według numeracji przedstawionej na planszy nr.9

1. Parking

38 Stanowisk samochodów osobowych w tym 4 stanowiska dla osób niepełnosprawnych (lokalizacja przy pawilonie obsługi ruchu turystycznego), dodatkowo możliwość parkowania samochodów typu kamper oraz wyznaczone 3 miejsca dla autokarów. Utwardzony plac z oznaczonymi stanowiskami do parkowania oddzielony od głównej alei parkowej pasem krzewów o szerokości 2m i wysokości ok1m. Parking posiada dwa wjazdy dla usprawnienia komunikacji. Konieczne jest również uzbrojenie w ujęcie wody bieżącej, przyłączy prądu dla obsługi pojazdów typu kamper.

2. Pawilon obsługi przyjezdnych (adaptacja istniejącej wiaty)

Wariant I (minimum)

Na budynek składa się węzeł sanitarny wyposażony w umywalki, WC i prysznice oraz magazyn sprzętu parkowego. Pozostała część konstrukcji to wiaty o przeznaczeniu uniwersalnym, otwarta za dnia. Pod wiatom przewiduje się lokalizację 88 indywidualnych szafek na sprzęt ogrodniczy i piknikowy. Nawierzchnia wiaty - podest drewniany. Wykończenie budynku: termoizolacja, tynk. Całość pokryta ażurowym systemem elewacyjnym wykorzystującym wertykalne elementy z drewna lub materiału w kolorze naturalnym zbliżonym do koloru drewna.

Wariant II (maksimum)

Na budynek składa się węzeł sanitarny wyposażony w umywalki, WC i prysznice oraz obiekt gastronomiczny (sala kawiarniano-barowa z własnym zapleczem), dodatkowo sala wielofunkcyjna. Po stronie północnej zlokalizowano 104 indywidualne szafki na sprzęt ogrodniczy i piknikowy oraz część sanitarną z niewielkimi otworami okiennymi. Po stronie południowej znajdują się sale funkcjonalne z rozległymi przeszkleniami – (wykorzystanie energii słonecznej do docieplenia budynku zimą). Przez środek budynku wiedzie przeszklony hall będący oknem widokowym w stronę rzeki i wzgórze zamkowego. Od południa został dobudowany podcień ograniczający insolację słoneczną w miesiącach letnich. Wykończenie budynku: termoizolacja, tynk. Całość pokryta ażurowym systemem elewacyjnym

wykorzystującym wertykalne elementy z drewna lub materiału w kolorze naturalnym zbliżonym do koloru drewna.

3. Plenerowy prysznic (adaptacja płyty fundamentowej – pozostałość budynku)

Zestaw trzech plenerowych pryszniców dających wytchnienie w dni upalne. Przyłącz wody i odwodnienie liniowe wzdłuż krawędzi utwardzenia.

4. Plaża

Część parku zlokalizowana między pawilonem obsługi podróżnych, a asfaltową drogą biegnącą wzdłuż koryta rzeki. Przewidywane częściowe oczyszczenie tej części z drzew i krzewów, wprowadzenie nawierzchni trawiastych, piaszczystych lub żwirowych dających możliwość wygodnego plażowania.

5. Urządzenia wodne (adaptacja płyty fundamentowej – pozostałość budynku)

Instalacja zabawowa przewidziana głównie dla najmłodszych w upalne dni. Odwodnienie liniowe biegnące wzdłuż granicy nawierzchni utwardzonej. Komplet kilkunastu dysz wodnych usytuowanych pomiędzy nawierzchnią utwardzoną a odwodnieniem. Zmienny program.

6. Kolor w krajobrazie (adaptacja płyty fundamentowej – pozostałość budynku)

Pomysł na wykorzystanie rozległych placów utwardzonych. Całe powierzchnie zostaną pomalowane w jednolitym kolorze. Każdy plac otrzyma inny kolor: czarny, biały, czerwony, żółty, niebieski. Daje to możliwość doświadczania różnych kolorów w krajobrazie o różnych porach dnia i roku oraz pogody jak również doświadczania zakresu absorpcji energii słonecznej w postaci ciepła. (Addytywnym wyposażeniem oprócz tabliczki dydaktycznej może być termometr.)

7. Wzór grafika iluzjonistyczna (adaptacja płyty fundamentowej – pozostałość budynku)

Możliwość prezentacji różnych efektów tworzących iluzję w przestrzeni za pomocą płaskiego wzoru graficznego naniesionego na istniejące nawierzchnie utwardzone.

8. Ogród doświadczeń

Część parku z wyznaczonym stanowiskami dla typowych plenerowych urządzeń dydaktycznych.

9. Strefy aktywności lokalnych organizacji

Specjalnie oznaczone miejsca, w których zainteresowane organizacje, szkoły lub zorganizowani mieszkańcy mogą realizować swoje cele i zagospodarowywać przestrzeń. Oznaczenie stref w przestrzeni parku odbywa się pomocą lamp niskich opatrzonych specjalną informacją umieszczoną na powierzchni okładziny drewnianej.

10. Miejsca urządzania ognisk i gromadzenia drewna

Trzy stanowiska. Każde posiada trzy ławki i specjalne urządzenie do gromadzenia drewna – trzy stalowe zagrody/trejaże wysokości 120cm, obrośnięte zimozielonym pnączem np.: *Hedera helix*. Urobek drewniany pochodzący z pielęgnacji drzew i krzewów nie będzie wywożony z parku ale zostanie złożony w wyżej opisanych miejscach lub złożony w strefie cichej parku jako urozmaicenie mozaiki siedlisk.

11. Ścieżka sensoryczna: drewno-materiał-właściwości mechaniczne

Oznaczona ścieżka zbudowana z wąskiego podestu biegnącego przez część parku o znaczeniu ekologicznym. Po drodze mijamy drzewa określonego gatunku. Grubość i długość desek podestu i sposób uginania się w płaszczyźnie podłużnej i poprzecznej będą obrazować właściwości fizyczne poszczególnych gatunków drewna opisanych również na ścieżce za pomocą tabliczek. Możliwość poszerzenia oferty dydaktycznej ścieżki o inne materiały takie jak tworzywo, metal, prefabrykaty, kompozyty. (szkic 6 na planszy nr 6)

12. Iluzja ściany

21 słupów drewnianych (średnica około 40 cm) ustawionych w rzędzie przecinającym aleje obwodową. Słupy w komunikacji parku nie są przeszkodą (rozstaw 3-4m) jednak w widoku alei tworzą złudzenie ściany. Wysokość słupów ok 220 cm. (szkic 5 na planszy nr 6)

13. Instalacja wodna

Fontanna w formie słupa betonowego dająca kojące wrażenia dźwiękowe.

14. Rośliny zapachowe

Ogród roślin zapachowych zorganizowany w naturalnie zacisznej części parku po to by woń wydzielana przez rośliny była wywiewana w ograniczonym zakresie. (Przykładowy dobór gatunków na planszy nr 4)

15. Strefa urządzeń do ćwiczeń na wolnym powietrzu

Zestaw urządzeń przeznaczonych do treningu kalistenicznego tj. z wykorzystaniem ciężaru własnego ciała, a więc drążki, drabinki, poręcze itp. Nawierzchnia piaszczysta lub żwirowa (specjalnie dobrany kamień o gładko obrobionych zaokrąglonych krawędziach). Montaż zgodny ze specyfikacją producenta.

16. Tor orientacji przestrzennej

Tor przeznaczony do ćwiczenia orientacji w trudnym terenie i z wykorzystaniem nierównych nawierzchni. Materiał kamień beton i kłody drewniane. (szkice 1,2 na planszy nr 6)

17. Tunel

Istniejący tunel jest atrakcją samą w sobie. Wymaga jedynie zabezpieczenia w postaci poręczy przy schodach i pochylniach jak również po zewnętrznej stronie przy krawędziach. Koniecznie również zabezpieczenie otworów spustowych obecnych w jego stropie za pomocą kraty pomostowej HMS. Dodatkowym wyposażeniem mogą być źródła światła lub dźwięku wzbudzane czujnikiem ruchu.

18. Plac zabaw – pajęcze tunele

W pełni bezpieczne zamknięte tunele z sieci systemowej zawieszone między słupami stalowymi nad ziemią. (szkic 4 na planszy nr 6)

19. Amfiteatr

Rozległe naturalne obniżenie terenu przyległe do tunelu. W początkowym etapie rozwoju parku wystarczające jest uprzątnięcie terenu i znaczące przeswietlenie krzewów. (W dalszych etapach należy rozbudować infrastrukturę w postaci ławek itp.)

20. Urządzenia ćwiczące zmysł równowagi

Tor zręcznościowy o niewielkim poziomie trudności. Materiał kamień beton i kłody drewniane i deski. W pewnej części może stanowić zabezpieczenie przed upadkiem ze stropu tunelu. (szkic 3 na planszy nr 6)

21. Dotyk materiału i faktura

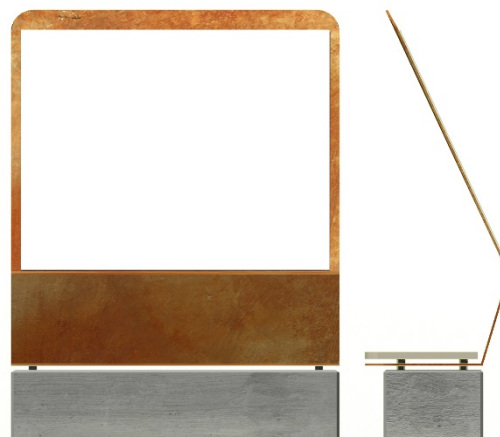
Częściowe wykorzystanie istniejącego fundamentu wyniesionego ponad poziom terenu. Wkoło przewidziano niewielkie kwatery tworzące ścieżkę sensoryczną. Są one wypełnione różnymi materiałami dającymi określone wrażenia dotykowe. W ścianie bocznej fundamentu są zainstalowane tabliczki informacyjne, a górna krawędź fundamentu zostanie wzbogacona o poręcz wykonaną z tego samego materiału po którym użytkownik będzie aktualnie stąpał. Tabliczka informacyjna zawiera treści na temat właściwości fizycznych danego materiału. Znajdzie się również miejsce na kod QR zawierający informację o lokalnym wykonawcy danego materiału, który podjął się współtworzenia lub współfinansowania parku. Tablica mocowana na cokole fundamentu betonowego za pomocą dybli

rozporowych $\varnothing$ 10mm. Informacja-laminat przykręcony do tablicy spawanej z blachy stalowej 10mm. Treści zawarte na tabliczce w języku Braille'a umieszczone na przeszkleciu/laminowaniu tablicy. Przewidziano od 25 sztuk. (wizualizacja na planszy nr 4)

8.2.Mała architektura

1. Tablice informacyjna duża

Zawiera mapę i regulamin parku. Tablica mocowana na cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 20mm podkładka i nakrętka. Właściwa tablica informacja-laminat przykręcony do tablicy spawanej z blachy stalowej 10mm. Kod QR zawierający rozszerzoną informację. Treści zawarte na tabliczce w języku Braille'a umieszczone na przeszkleciu/laminowaniu tablicy. Przewidziano od 3 do 5 sztuk (w zależności od ostatecznego wyboru wariantu dostępność terenu dla ruchu pieszego) po jednej przy każdym wejściu do parku.

TABLICA INFORMACYJNA

2. Panel informacyjny

Zawiera informacje dotyczącą właściwości krajobrazowych terenu z opisem dominant występujących w widoku z danego miejsca. Tablica mocowana na cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 20mm podkładka i nakrętka. Właściwa tablica informacja-laminat przykręcony do tablicy spawanej z blachy stalowej 10mm. Kod QR zawierający rozszerzoną informację. Treści zawarte na tabliczce w języku Braille'a umieszczone na przeszkleciu/laminowaniu tablicy. Przewidziano lokalizację trzech sztuk w trzech reprezentowanych miejscach: przy brzegu rzeki pomiędzy mostem a pawilonem obsługi podróżnych, przy zewnętrznej pętli przy jej północnym łuku oraz w ciągu pawilonów usługowych na wysokości planowanego placu z iluzjonistycznym wzorem. Dodatkowe wykorzystanie tego typu tablicy to opis urządzeń treningowych lub informacja na temat zalewu, zapory.

3. Tablica

Niewielka tabliczka na cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 10mm podkładka i nakrętka. Właściwa tablica informacja-laminat przykręcony do tablicy spawanej z blachy stalowej 10mm. Kod QR zawierający rozszerzoną informację. Treści zawarte na tabliczce w języku Braille'a umieszczone na przeszkleniu/laminowaniu tablicy. Przewidziano ok 40 sztuk. Lokalizacja na wstędze (alei obwodowej) przy poszczególnych urządzeniach, na początku i końcu ścieżek tematycznych oraz przy wejściu w strefę cichą parku.

4. Tabliczka – do oznaczania roślin

Stalowa tabliczka przewidziana do montowania bez fundamentu – wbijana do ziemi. Informacja- laminat przykręcony do tablicy. Kod QR zawierający rozszerzoną informację. Treści zawarte na tabliczce w języku Braille'a umieszczone na przeszkleniu/laminowaniu tablicy.

5. Siedzisko

Funkcjonalnie przeznaczone do indywidualnej kontemplacji przyrody. Siedzisko na wysokim cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 20mm - podkładka i nakrętka. Siedzisko właściwe spawane z blachy 10mm. Okładziny ze sklejki impregnowanej mocowane przegubowo przesuwnie z dystansem. Lokalizację przewidziano głównie w strefie cichej parku

6. Ławka

Ławka na cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 20mm - podkładka i nakrętka. Ławka właściwa spawana z blachy 10mm. Okładziny ze sklejki impregnowanej mocowane przegubowo przesuwnie z dystansem. Ławka pełniąc funkcję uzupełniającą w stosunku do ławki z oparciem zastosowanie przy pomniejszych ścieżkach i wewnątrz wnętrz funkcjonalnych.

7. Ławka z oparciem

Ławka na cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 20mm - podkładka i nakrętka. Ławka właściwa spawana z blachy 10mm. Okładziny ze sklejki impregnowanej mocowane przegubowo przesuwnie z dystansem. Lokalizację przewidziano głównie wzdłuż alei obwodowej.

8. Kosz na śmieci

Montowany na cokole betonowym z fazą, mocowany za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 20mm - podkładka i nakrętka. Kosz właściwy spawany z blachy 10mm. Okładzina ze sklejki impregnowanej. Lokalizację przewidziano głównie wzdłuż alei obwodowej. W terrecie z trzema ławkami jednak w odległości ok 3m od ławki

9. Lampa niska

Montowana na cokole betonowym z fazą, mocowana za pomocą zatopionych w cokole nierdzewnych szpilek gwintowanych $\varnothing$ 10mm - podkładka i nakrętka. Rama lampy spawana z blachy 10mm. Okładzina ze sklejki impregnowanej. Źródło światła w górnej części ramy. **Dodatkowa funkcjonalność lampy to stojak rowerowy. Górna część lampy z drewnopochodną okładziną może zawierać uzupełniające informacje dotyczące strefowania w parku np.: określenie stref aktywności lokalnych organizacji.**

9. PODSUMOWANIE

Niniejsza koncepcja jest wynikiem analiz kontekstu oraz licznych uwarunkowań lokalnych. Powstała w konsultacji mieszkańcami oraz administracją publiczną i stanowi odpowiedź na oczekiwania społeczne względem przedmiotowego terenu. Realizacja projektu w przedstawionej formie i z zaplanowanymi funkcjami możliwe jest po wprowadzeniu zmian do MPZP.

Realizacja projektu nie wpłynie negatywnie na środowisko naturalne. Wprowadzi natomiast elementy pozytywne, takie jak urozmaicenie bioróżnorodności (w zakresie naturalnego siedliska) oraz zabezpieczy korytarz ekologiczny pomiędzy większymi zespołami zieleni a korytem rzeki.

Koncepcja posiada także szereg zalet społecznych. Po pierwsze, jest popierana i ma społeczny mandat. Po drugie, daje możliwość włączania mieszkańców proces tworzenia parku i budowania tym samym więzi z miejscem, co w przyszłości zaowocuje troską o charakterze oddolnym.

Po trzecie pozwala na oddolny proces współtworzenia parku w sensie działalności pro obywatelskiej ale także w trybie współpracy publiczno-prywatnej (partnerstwa).

Obszar liczący ponad 23 hektary w zdecydowanej większości zagospodarowany jest jako atrakcyjna przestrzeń parkowa, znalazło się także miejsce dla aktywności gospodarczej i można je ocenić na ok. 30 000 m². Z tego blisko 8000 m² to partery usługowe dostępne od strony parku oraz ulicy obsługującej teren od zachodu. Powierzchnia ta to ok 3% całego parku. Łączna powierzchnia usługowa stanowi ok. 13 % całości terenu.

Kolejną cechą koncepcji jest możliwość jej realizacji etapami.